

1897-12-23

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Mindt

Arkivplacering:

Mappe 28 nr. 1a-c

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Minder. D. 23/12 - 97.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. 1A

Kære Jakob!

Tak fordi du skælder mig kuden fuld.
Du vidner om hojart Vennerind. Du
kan jeg godt lide. Jeg maa dog saa ogsaa
forwan mig en bitte Smule. Du kan
hoj på paasken du har uinteressent dig
for den Alter tavle sag, som jeg selv ikke
venter mig du ringet af. Og hvis jeg ikke har
takket dig, saa du har faaet Fuldbygd deraf
saa er du en Skam. Jeg skulde ogsaa
gerne - med af Henrys til andre minlig
Fordel de ved ind for min egen, som jeg
som sagt ikke tror paa, - han latt med
Thors is gjort all minlig andre
som kunde gaae, hvis blot havde
købt en halv Time ledig det til.
Ja, jeg har rigtig nok vaeret i Bergen, end de
to gang. Den først var imidlertid
udlånkeinds for en Fremtidis bolige Skye.
Lis, som kan en gang om Rand Pomm

Et Uføbenbart var netop i disse
Uge. To Dage tog jeg mig ras - med
en daarlø Samvittighed foresten -
og rejste ind og sov to Nætter. Byen
men rejste staa om Morgenen denne
Dag til Stillroed med Lø, du anden
Dag ligeledes om Morgenen til Roskilde
og der på herbyen igen. Jeg var allraa
kun ved Natts tid i Byen.

Senen var jeg derinde en Gang til en
Kafé, som ledning af det Møde
hvor den bændes har vand. Thi det
var virkelig noget der var vand at
lægge Mærke til og hvortil alle alderkand-
men var ved bide. Det Academiets
Eleverampend - en ganske udsatelig
Fremtoning - som holder Sammen-
komster med unge Studenter for
genvidj at paavise ^{hvorende} ~~de~~ og udsikles
ved Samtaler og Diskussioner.
Jeg var kun den Aften derinde, kom
lige på Bræm den her, talte til
jog dyppede af Løed, kom i seng KL 2
(saalangsmands M) og rejste hjem
nede Morgen - allvepholdning
noget Tid i Roskilde - hvor jeg
dog nu antent har givet Maald

om at findes noget. Det er all herud p[er] han
vent i Byen, og der er det va[re] videnskell-
nen Pligt rejser best[em]te. p[er] havde Bil-
lode som skued[et] var færdige (men
blev for sent fuldfo[er]te) og først nu
har p[er] lig[et] medt dem og Kamp[er]te.
Dog maa p[er] atter mellem Jule og Nyt-
aar seje for at se paa Bolig, vidt
at det vil kille sig, den ad Lyngby,
Horsbølus o.s.v.

Om den Forklaring, havde p[er] at
han retfærdig[et] mig og afvendt
den Vredes Torden saa Hinder
at han vordt klar og lyvindig
at mig stakkels Lynder som forhen.

- Om det Mød, som var nok saa
levend, vil p[er] sig, at havde Ernst
Trier vent der, han havde pyntet
sig og monstret sig Kongebryl.
Der er de unge samme Alen,
p[er] mere, at de langsefter Alen,
de vil samles og udvikles og kan
en grundvald at den paa de nye
når at de er trøtt og ferskede
af Grind og Blæsthed og
Overfladsheden, de vil kan Følede

de se kan Tro. All det vidst jeg ikke.
Jeg fik kun at vide, at Starck. var en
dygtig og et blød Hoved. gemt et er,
alre den for Forstanden - Tænkning
og at han var imod Umiddelbarheden.
Han sagde til mig, at han havde den som
Porten. "Og jeg fik af Johannes Krebs en
indtændt Opfordring til at komme til de
Møder var stort, med angst, dog ena jeg
Johansen, Carl Thomsen og ukhell. anden
moderne Mand. - Ja saa tog i Liv-
tag, og jeg mærkede til min Forundring
at jeg havde en stor Del af Forsamlingen
paa min Side.
Da anden dag stod at Grundtenge alle
blev nævnt. - Nu, naar kan alle komme
alt. Det gjaldt at Jaa Diskussionen
vendt mod Hovedpunkterne -
Kunst og Videnskab - Men kan
Udmønstet, - Dybest ligger Spørg-
maalet, om det Baruel eller
Tænkens de skal først fremad.
Begge de i os skal bruges, saa
baade Tænkens, Fantasien og Hjertet.
Det var det vidst jeg vidst har med
og uden som Livskilden i os, og
imod Starcks Videnskabsmand og
Tænkens, som han ment var den,

den gav Underdøttens Stød og troghed
aanddy, Ross, stilled sig den hellige
Enfold's Mand; Peters Pensepro-
d'hen har givet mere end mig
sig, saa han tog sig hellens Sigt paa,
og naar Taleren om, hvorved Følelsen
og Førelse i Angen skal reguleres
og rettes, hvilket Stadsmeester skal
skov Førelsen, som han kaldte
det bedste bid i os, saa hævder jeg
at Samvittigheds er bedre, men
baade den og Tanken maa slaa i
Sandhedens Tjeneste, og Sandhedens
ejne hæske den naturlige Samvittig
hed ikke ender sig den Tanken. Og
Sandhedens frøder kun hos Kæmper
sige sig, jeg i Sandhedens
Vej og Lid, af ham maa
Tanken og Samvittigheds genfødes og
opdrages.

Naa - jeg lægger ikke saa meget Vægt
paa en Saadans Aften; paa de
Unges Brænd og Gasen, dens
Regystrering og Hilsningsstærke,
At kunne se an paa, hvordan de

adskiller sig og om det holdes.

Men jeg maatte tænke paa Torv, og jeg
savnede saa lidt det Maa at kunne raabe
ud til dem, og kom ud til Vallensløds
alle 7 som længe efter den samlede
Tænke, efter den Tænderne Quist!
Men jeg tænkte ikke bliver derfra, endda
jeg ikke vidste hell hvordan Sagen
stod. Jeg havde en underlig Følelse af
at de skulde vist tale et indtraadende
alvorligt Ord, hvor saamange Uenige
stamme frem med aabne Vildhej;
naar Grøden er i Jorden, saa kommer
det an paa hvad Sød der var.
Jeg forstod det heller ikke, thi jeg plej
saamange iken det Falles Tale
brøds aldrig yngre; saa selv om
de ogsaa var dem i blandt dem,
saa hørte jeg det æstetisk, og takkede
for varme høfligheder og det Udflydes
maade o. s. v. saa var de ogsaa
noget i blande som var varme
ved at hør Sandheden sagt hell
ud. Og fremved om et eller andet
angt. Pind ikke ved enaadens
Liglykkelighed Kaufaa et afgørende

Flod nedop i dette Qj. bled. Gud
gør det!

Ja lille Venne, for de Rumlere og
andre have Andreus Fald, sandt vil
Alvor selv og vil de Muge vel, her
på de v. noget at gøre derinde om.

Da - hvem der havde den praktiske
Ligegyldighed til at lide og samle og vished!
Var de endda en saadan, en erfarer
og klog og varm Mand; saa vilde jeg
gerne være med, en Moses, for hvem
jeg kunde være Aaron. - Hvor er
et vendepunkt i Udviklingen; vi
skulle i Thörmens vens Tid en
lidt end i det gode Lige at den ikke
skal tørre i Sandt som den
vandrede Flod, der gennemstrømmer
Damascus og brødre den til
at bringe af Frugt bærte og
soak og køber den, for saa
at opsluges af Tyrrens heds
Orkus bagefter, idet nogen
vinder at naa Havet.

Tenk over det, Frank er ind.
Lad alle Mand om den Stærke
og hans Meningsfeller erobre

De unge Lov. Thi deraf vil ingen
Frugt barked volds frem. Fkled alle
Jæd af den gode Frugt. Hans men
M i angst godvold tror sig. Hans vil
Rysrad y Farthed y M. tout
Loanen y ukristtisk Føleri.
Men at Forstanden alden skules
Rum M; at Barnet is skules
Roaker!!

M i den gamle Grundsynd,
Synden selv, - Hovmodet; vi
vil van som Gud skal bevare
skelne god og ondt, V. behøver
M. kan Gud, vi vil M. erkende
Hans Færdighed; her, men den
har vi ogsaa lidt Barmhjertighed
y er komme ud i Mørket.

Gud over Lov y priis, at
Hans M. har spant sin evnede
Søn men atribant ved Hans
sin kledde y Reddyhed y Næde
saa vi af Hans kan kan ydmyg-
hed y Lydighed og tage mod
vor himmelske Fæder Fred og
lad os led ved Haand y Hans Lov.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. 1 C

Ja kan fylder os og to i vor Hjerte
at vi daglig maa bedrøge bedr takke vor
Fader for, at vi atter blev ommae,
og fik Lov at komme hjem,
og kan holdt Jul som pommene
Børn og blandt vor svage Plenum
i det store Engle kors. Halleguden.

Og dermed vil vi stille og ønske
for dem os og alle Gud Børn
at vi maa kunne dit med Fryd
og magt, styrkes ved at føle Baand
som brude os alle sammen i vor
hine Jesus baad her og hisset!
Og saa Kun kedelig Hilsen til
for alle, Børn og Luraa for
alle dit og dit her.

Glædelig Jul!

Edvin Van

Viggo.

Wils Wils og Fugleborg. I kan jo
Cade dem kan dit Brev. Ja kan ikke for
skundt vil dem selv. Og Wils Edvin Fader!!